

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobkyně: **Bc. E. S.**
zastoupená JUDr. Martinem Klímou, advokátem
sídlem tř. V. Klementa 203, 293 01 Mladá Boleslav,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. dubna 2019, č. j. KUKHK-8414/DS/2019/Kj,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se žalobou podanou včas u Krajského soudu v Hradci Králové dne 28. 6. 2019 domáhala zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje (dále jen „žalovaný“ nebo „správní orgán II. stupně“) ze dne 30. 4. 2019, č. j. KUKHK-8414/DS/2019/Kj, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Dobruška (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 22. 11. 2019, č. j.

MUD 3803/2016 ODSVV/RP-27, kterým byl zrušen zápis silničního vozidla tovární značky Škoda Octavia, jehož provozovatelem je žalobkyně, do registru silničních vozidel.

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně úvodem sdělila, že žalovaný svým rozhodnutím zásadně porušil právní řád. S námitkami uvedenými v odvolání se kvalifikovaně nevypořádal a argumenty žalobkyně přešel způsobem, který se blíží porušení práva na spravedlivý proces. Dále dle žalobkyně rozhodnutí trpí vadou plynoucí z chybného hmotněprávního posouzení
3. Dle žalobkyně je podstatou sporu rozdílné interpretování skutečnosti spočívající v ex post zjištěné absenci jednoho z dokladů k předmětnému silničnímu vozidlu. Byť v technickém průkazu ze dne 5. 5. 2008 je v položce č. 25 vyznačeno: „*Původní registrační doklady odebrány*“, kdy autorem musela být osoba oprávněná Městským úřadem Dobruška, konvertovaly posléze správní orgány k názoru, že jeden ze dvou předepsaných dokladů (konkrétně Osvědčení o registraci vozidla) nebyl doložen. To i přes to, že založený technický protokol ze dne 5. 5. 2008, včetně jeho přílohy, výslovně zmiňuje podklad: „*Technický průkaz SRN + Osvědčení o registraci*“. Úvahy o tom, že Osvědčení o registraci vozidla nemohlo být součástí původních registračních dokladů, které byly odebrány, nejsou ničím konkrétním podloženy. Žádný ze subjektů stojících mimo sféru správního orgánu I. stupně neměl možnost v období od 5. 5. 2008 do 1. 9. 2016 (oznámení zahájení řízení o obnově řízení) nic vyjmout. Nepochybný záznam o odebrání dokladu lze kvalifikovat jako příjmový pokladní doklad, který je nepochybně významnější než tvrzení, že se přijatá peněžní částka neprojevila v peněžním deníku.
4. S ohledem na text „*Původní registrační doklady odebrány*“, který je součástí veřejné listiny, nemohlo být od žalobkyně, která de lege nabyla vozidlo dne 6. 5. 2015, očekáváno, že bude mít sebemenší důvod k pochybnostem o pravosti a správnosti existujících veřejných listin (technický průkaz a Osvědčení o registraci vozidla). Přestože je zřejmé, že Osvědčení o registraci vozidla přestalo být součástí správního spisu v mezidobí od 5. 5. 2008 a 1. 9. 2016, je žalobkyně zatížena důsledky tvrzené absence Osvědčení o registraci vozidla ke dni, kdy tato listina k odebrání správnímu orgánu vůbec být neměla.
5. Kvůli nenalezení listiny začal správní orgán vyvíjet na žalobkyni tlak v podobě hrozeb ohledně věcí příštích. Ačkoliv se žalobkyně necítila být k pátrání po listině legitimována, zjistila, že jestliže už jednou bylo vozidlo v České republice registrováno, nemají orgány Spolkové republiky Německo pravomoc vydávat náhradní osvědčení, a to ani v podobě duplikátu. Žalobkyně dále odmítla, že by ve smyslu právního řádu mohla jako vlastník vozidla být legitimována nést nedostatky, neúplnosti či nezákonnosti, na kterých se sama neúčastnila, nepodílela ani k nim nepřispěla a které dokonce nastaly ještě před jejím nástupem do pozice vlastníka. Přestože žalobkyně správní orgán I. stupně zpravila o legislativní nemožnosti zabezpečení listiny, mají nést následky nezákonného jednání pověřené úřední osoby. A to i v případě úmyslné nesprávného postupu úředníka ohledně vozidla žalobkyně. Nelze pominout, že Osvědčení o registraci vozidla se žalobkyně pokusila obstarat i prostřednictvím žádosti ze dne 20. 3. 2017 adresované Velvyslanectví České republiky ve Spolkové republice Německo.
6. Prolomení zásady právní jistoty nekoresponduje s právy, které jsou žalobkyni zaručeny Listinou základních práv a svobod. Všeobecně uznávané instituty ochrany vlastníka vozidla, ochrany pokojného stavu anebo ochrany občana před dopady nezákonných

postupů úředních osob je třeba při poměřování s hodnotami, které prosazuje správní orgán, třeba vnímat jako vyšší zájmy oproti dogmatu, že nebylo-li nalezeno Osvědčení o registraci vozidla, pozbyl automobil, navíc s mimořádným časovým odstupem, vlastností, bez kterých se nemůže na pozemních komunikacích pohybovat. A to navzdory sérii absolvovaných technických prohlídek.

7. Správní orgány uplatnily vůči žalobkyni uvedené postupy, přestože zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), v § 2 odst. 3 a 4 stanoví, že: „*Správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob*“.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

8. Žalovaný ve svém vyjádření sdělil, že dle jeho názoru byl skutkový stav zjištěn dostatečně. Zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu na pozemních komunikacích, a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o podmínkách provozu na pozemních komunikacích“) požaduje, aby k žádosti o zápis vozidla do registru byl přiložen doklad o technické způsobilosti vozidla a, byl-li vydán, i technický průkaz tohoto vozidla. Pak lze předpokládat, že požaduje originální doklad, který je pouze jeden.
9. Žalobkyně byla v rámci obnoveného řízení informována o nedostatcích původního řízení a vyzvána k doložení absentujícího dokladu. V souladu se zněním zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích nelze než trvat na tom, že jedinou možností k nápravě vady v prvním řízení o schválení technické způsobilosti je doložení originálního osvědčení o registraci vozidla. Bylo by tak v rozporu s veřejným zájmem, pokud by provozování vozidla, jehož technická způsobilost byla schválena v rozporu se zákonem, byla bez dalšího prověřena schválena.
10. Žalovaným nebyly shledány důvody opodstatňující zastavení řízení s ohledem na ochranu práv nabytých v dobré víře, neboť veřejný zájem na řádném výkonu veřejné správy a na provozování výhradně vozidel, které splňují požadavky, nemůže být převážen dobrou vírou účastníků řízení coby dotčených osob, či jejich potencionální újmou.
11. Rovněž žalovaný zdůraznil, že rozsudkem ze dne 28. 7. 2014, č. j. 10 T 46/2014-18856, byl Ing. R. A. shledán vinným z přečinu zneužití pravomoci úřední osoby, kdy svým jednáním vědomě nesplnil povinnosti uložené § 34 odst. 3 písm. a) zákona o podmínkách provozu na pozemních komunikacích a vydal rozhodnutí o schválení technické způsobilosti předmětného vozidla, kdy i dalšími v rozsudku popsány nestandardními postupy při registraci způsobil neoprávněný prospěch jednotlivým žadatelům, dovozcům či jiným osobám.
12. Žalovaný závěrem shrnul, že dle jeho názoru přistoupil k řízení odpovědně, nezaujatě a posoudil všechny relevantní skutečnosti.
13. Žalobu navrhl zamítnout.

IV. Replika žalobkyně

14. K vyjádření žalovaného žalobkyně sdělila, že jeho argumentaci plně odmítá a považuje ji za účelovou. Žalobkyně se do současné situace dostala nikoliv svou vinou, přičemž vozidlo nabylo v dobré víře a následně podnikla sérii kroků znamenajících dovození a správnost veškerých postupů.
15. Žalobkyně dále konstatovala dualismus pohledů na její vozidlo, kdy na jedné straně stojí série úspěšně absolvovaných technických prohlídek a znalecký posudek, přičemž na straně druhé je názor správních orgánů o neslučitelnosti provozování vozidla s právním řádem.
16. Žalobkyně dále uvedla, že „Rozhodnutí o schválení TZ dovezeného vozidla“ coby pořadové číslo 2 Sběrného archu spisu signalizuje, že příslušný správní orgán

předepsaným způsobem věc uzavřel a uložil k archivování, tudíž se muselo osvědčení o registraci vozidla nacházet ve složce. Příčinu jeho nenalezení by měl vysvětlit správní orgán.

17. Žalobkyně následně uvedla, že s ohledem na věk, nezkušenost a absenci odborných znalostí při nákupu vozidla neměla možnost rozpoznat nezákonné jednání jiné osoby, přičemž selhání úřední osoby nemůže být přičítáno k její tíži. Dle žalobkyně došlo napadeným rozhodnutím k neoprávněnému zásahu do jejího soukromého a rodinného života garantovaného čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

V. Jednání soudu

18. Při jednání konaném dne 14. 7. 2021 zástupce žalobkyně poukázal na svá písemná podání. Dále podotkl, že vyjádření žalovaného, které mu bylo doručeno, nepodepsal statutární orgán žalovaného a vedoucí oddělní dopravy nepředložila s touto listinou žádné pověření. Žalobkyně se stala obětí absence liberalizačních ustanovení ve správním právu, nicméně to překlenuje právo ústavní i konkretizovaná rozhodnutí vyšších soudů.
19. Žalovaný se z jednání omluvil.
20. Zástupce žalobkyně navrhl provést důkaz v žalobě specifikovaným správním spisem. Doplnil, že nebylo v možnostech žalobkyně opatřit chybějící listiny. Dále navrhl provést jako důkaz trestní rozsudek vydaný ve věci trestného činu pověřeného úředníka Městského úřadu v Dobrušce, a to z důvodu shledání všech souvislostí a osvědčení, že žalobkyně nebyla obětí ojedinělého pochybení úředníka, ale byla obětí systému, který fungoval více než tři roky. Proto by měl žalovaný na základě sebereflexe přistoupit k žalobkyni zcela výjimečným způsobem. K tomu lze užít prostředky ústavního práva.
21. Dne 28. 7. 2021, kdy proběhlo druhé jednání ve věci, byla jako důkaz provedena pro věc projednávanou před zdejším soudem rozhodná část rozsudku Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou, č. j. 10 T 46/2014-18856. Z tohoto je patrné, že obviněný Ing. Radovan Antl zneužil pravomoci úřední osoby, když v rámci 162 vedených správních řízení vydal rozhodnutí, kterým vyhověl žádosti konkrétního žadatele o schválení technické způsobilosti jednotlivě dovezeného vozidla a provedl příslušné registrační úkony, ač z titulu své funkce věděl, že k těmto nebyl oprávněn. Tímto jednáním se dopustil přečinu zneužití pravomoci úřední osoby.
22. V konečném návrhu zástupce žalobkyně odkázal na již dříve předložená písemná podání a následně shrnul v nich podanou argumentaci. Poukázal i na náleze Ústavního soudu ze dne 29. 9. 2020, sp. zn. I. ÚS 825/2020, dle kterého by měl soud hledat řešení pro občana nejpříznivější a nejpřívětivější, nikoliv nejtvrďší. Žalobkyni dle názoru jejího zástupce prospívá rovněž i náleze ze dne 4. 2. 1997, sp. zn. Pl. ÚS 21/1996, a to ve smyslu nadřazení norem práva ústavního nad normy práva správního. K narovnání by mělo přispět i ustanovení § 2900 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů. Soud by měl dospět k unikátnosti situace žalobkyně, a proto napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.
23. Žalovaný se z jednání omluvil.

VI. Posouzení věci krajským soudem

24. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního, zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.
25. Z předloženého správního spisu je zřejmé, že dne 5. 5. 2008 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, č. j. MUD 3802/2008 OD/RA-2, jímž byla schválena technická způsobilost předmětného vozidla. Dále ze správního spisu plyne, že rozsudkem Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 28. 7. 2014, č. j. 10 T 46/2014-18856, byl Ing. R. A., bývalý zaměstnanec Městského úřadu Dobruška, odboru dopravy a silničního hospodářství, shledán vinným ze spáchání přečinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. c) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů. S ohledem na vazbu mezi trestnou činností úřední osoby a vydáním uvedeného rozhodnutí rozhodl dne 31. 10. 2016 správní orgán I. stupně v souladu s § 100 odst. 4 správního řádu a z moci úřední nařídil obnovu řízení. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, které správní orgán II. stupně rozhodnutím ze dne 4. 1. 2017, č. j. KUKHK-40116/DS/2016/Kj, zamítl. Správní orgán I. stupně usnesením ze dne 19. 6. 2017, č. j. MUD 3803/2016 ODSVV/RP-11, nové řízení zastavil. Správní orgán II. stupně toto rozhodnutí k odvolání žalobkyně zrušil a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k dalšímu řízení. V něm Městský úřad Dobruška vyzval žalobkyni k předložení Osvědčení o registraci vozidla vydaného k předmětnému vozidlu ve Spolkové republice Německo. Tento doklad se však nepodařilo zajistit ani žalobkyni ani správnímu orgánu prostřednictvím systému EUCARIS. Správní orgán I. stupně usnesením ze dne 22. 8. 2018, č. j. MUD 3803/2016 ODSVV/RP-21, řízení znovu zastavil. Odvolání proti tomuto rozhodnutí správní orgán II. stupně zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. Dne 22. 1. 2019 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, č. j. MUD 3803/2016 ODSVV/RP-27, kterým byl zápis předmětného vozidla do registru silničních vozidel zrušen s právními účinky ke dni 4. 1. 2019. I proti tomuto podala žalobkyně odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.
26. K námitce žalobkyně, že z technického průkazu je zjevné, že původní registrační doklady byly odebrány, odkazuje krajský soud na zjištění plynoucí z trestního řízení vedeného proti Ing. R. A.. Uvedený zápis byl pouze součástí nelegálního postupu Ing. A., který tímto zakrýval svou nelegální činnost spočívající v provedení příslušných registračních úkonů, byť předmětná jednotlivě dovezená vozidla zákonem vymezené podmínky nenaplněvala.
27. K podstatě žaloby, kterou byla lidskoprávní a ústavněprávní argumentace, je krajský soud nucen konstatovat, že tyto argumenty by bylo možné zvažovat, jestliže by byly užity v přezkumném řízení proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 1. 2017, č. j. KUKHK-40116/DS/2016/Kj, kterým žalovaný zamítl odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu v Dobrušce, jímž byla nařízena obnova řízení, a to s poukazem na § 94 odst. 4 a odst. 5 správního řádu. Bez dalšího by však ani takovýto postup nevedl k úspěchu žalobkyně v řízení, neboť je v rozporu s veřejným zájmem, aby vozidlo nenaplnující podmínky stanovené zákonem bylo účastno provozu na pozemních komunikacích. Proti tomuto rozhodnutí však žalobkyně před zdejším soudem žalobou nebrojila. V návaznosti na výše uvedené a na žalobní body je nutno připomenout, že předmětem aktuálního soudního přezkumu není správní řízení, kterým bylo zastaveno řízení o schválení technické

způsobivosti jednotlivě dovezeného vozidla, neboť nebyly předloženy požadované doklady k vozidlu, ale rozhodnutí, kterým byl zápis předmětného vozidla do registru silničních vozidel zrušen. Žalobní námitky nicméně směřují do pravomocných rozhodnutí, u kterých lhůta pro podání žaloby v době zahájení tohoto soudního řízení již uběhla.

28. Krajský soud vnímá složitou situaci žalobkyně, do které se evidentně nikoliv svou vinou dostala. Při poměřování veřejného zájmu na tom, aby se silničního provozu neúčastnila vozidla nesplňující podmínky stanovené zákonem a soukromého zájmu žalobkyně na požívání vlastnického práva k předmětnému vozidlu, je nicméně nezbytné upřednostnit zájem veřejný. Nezbyvá tak, než žalobkyni odkázat na občanskoprávní řízení k uplatnění nároku na náhradu škody dle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem, ve znění pozdějších předpisů.

VII. Závěr a náklady řízení

29. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobkyní jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
30. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů, neboť ve věci neměla úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 29. července 2021

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu